

Udtalelser om Muligheden for at gennemføre Institutionen uden Udgift for Postvæsenet.

Til sidst en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der sagde, at vi var nogle forfærdelige Mennesker, der var bange for Frikonkurrence, vi holdt ellers paa Frikonkurrence, men naar den lille, uskyldige Stat i Forbindelse med Postvæsenet vilde tillade sig at etablere Postsparevirksomhed, var vi bange for Konkurrencen. Herregud, hvis Sparekasserne er saa udmærkede, er der jo ingenting at være bange for. Ja, det lyder meget smukt. Vi er ikke bange for Frikonkurrencen, men paa ærlig, lige Fod, og det kalder jeg ikke dette, naar Postvæsenet paa Forhaand stiller sine Kontorer gratis til Raadighed, sine Tjenestemænd til Disposition o. s. v., o. s. v. Der kan overhovedet ikke i en saadan Forbindelse være Tale om Frikonkurrence, medmindre det er Meningen, at man vil betale Sparekasserne det, de maa give ud til Lokaler, Personale o. s. v. Det er maaske paa den Maade, man vil etablere Frikonkurrence, thi først under den Forudsætning kan der være Mening i at fremsætte en saadan Udtalelse.

I Indledningen til den højtærede Ministers Bemærkninger i Dag var der en vis sørgmodig Konstatering af, at man nu virkelig fra Venstres og de Konservatives Side vilde overlade Socialdemokraterne at gaa i Spidsen i Arbejdet for Sparsommelighed. Ja, jeg maa sige, at hvis det at fremsætte et Forslag som dette skal være at gaa i Spidsen for Sparsommelighedens Fremme, bevares, saa skal det højtærede Regeringsparti faa Æren.

Rasmus Rasmussen: Jeg hævdede i Gaar, at saa længe det private Initiativ løser en Opgave tilfredsstillende baade for Samfundet og de enkelte Individuer, er der ingen Grund for Staten til at gribe ind. Heroverfor sagde Ministeren i Dag, at han var sikker paa, at de bestaaende Sparekasser havde ikke haft Evne til at naa til Bunds, saa at de havde faaet alle Sparemidlerne frem. Det kan selvfølgelig ikke afgøres, hvilken af de to Paastande der er den rigtige, enten min, der gaar ud paa, at Sparekasserne fuldt og helt har løst deres Opgave tilfredsstillende, eller Ministerens, der gaar ud paa, at der endnu er Sparemidler at faa frem. Men der er en Maade at faa Spørgsmaalet besvaret grundigt paa, nemlig den, at Ministeren faar sit Lovforslag gennemført, saa vi faar disse Postspare-

kasser oprettet. Viser det sig saa, at de har en Mission i vort Folk og virkelig kan skaffe flere Sparemidler frem, saa indrømmer jeg, at Ministeren har Ret. Det radikale Venstre vil ikke være med til at forhindre, at dette Spørgsmaal bliver besvaret paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade, og vi tilsiger Ministeren vor Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse, naar det kan gennemføres paa en saadan Vis, at der ved Postsparevirksomheden skabes en loyal Konkurrence overfor de alt bestaaende Sparekasser. Ministeren har udtalt sig meget velvilligt i den Henseende, og det paaskønner jeg. Det er stærkt understreget, at Postsparekasserne vil komme til at koste Staten ikke saa faa Penge. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Sven), at det ikke bliver helt let at praktisere Postsparevirksomheden, uden at det vil koste Penge, for de 3 800 Landpostbude, som skal være Tjenestemænd for Postsparekasserne, vil man sikkert under en eller anden Form komme til at give et lille Vederlag. Den højtærede Minister oplyste i Dag, at oik man ud fra, at Postsparekasserne fik 400 000 Ind- og Udbetalinger om Aaret, d. v. s. godt 1 000 Stykker hver Dag, saa vilde det dog betyde en Forøgelse, der svarer til saadant noget som $\frac{1}{42}$ af Postvæsenets Arbejde med Ind- og Udbetalinger. Jeg kan ikke godt tænke mig, at en Institution som Postvæsenet skulde kunne faa sit Arbejde forøget saa betydeligt uden at ville stille Krav om forøget Personale til Besørgelse af dette forøgede Arbejde.

Den højtærede Minister udtalte, at han ikke kunde tiltræde Tanken om, at man fastsatte den Rente, Postsparekasserne skulde yde, til 1 pCt. under den almindelige Sparekasserente, fordi det efter Ministerens Mening vilde være umuligt at fastslaa, hvad der var den almindelige Sparekasserente, Sparekasserenten er nemlig saa højst forskellig i de forskellige Sparekasser. Deroverfor vil jeg sige, at da Ministeren har vist Villie til at gaa Vejen til dette Maal, der skulde naas, blev det vel ogsaa nok muligt at finde Former, hvorunder man kan lovfæste en bestemt Rente for Postsparekasserne.

Til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Han udtalte sin Angst for, at de smaa Sparekasser ude i Sognene ikke skulde faa deres Andel af de 65 pCt. af Postspareindskuddene, som det er Meningen at anbringe i Sparekasserne. Jeg kan ikke tro andet end, at det maa være forholdsvis let at sætte en Bestemmelse ind i